

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 6Nt/3/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9523100398
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Mazúch
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2025:9523100398.3

Uznesenie

Špecializovaný trestný súd v senáte zloženom z jeho predsedu Mgr. Miroslava Mazúcha a členov JUDr. Milana Cisarika a JUDr. Mareka Fila v konaní o návrhu odsúdeného XXXXX XXXXX na povolenie obnovy konania na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.01.2025 v Pezinku, takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh odsúdeného Xxxxx Xxxxx, nar. XXXXXXXX v Xxxxx (Maďarsko), trvale bytom Xxxxx XXXX, Bratislava, v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov na povolenie obnovy konania z 23.10.2023, doplnený 02.11.2023 v trestnej veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde pracovisko Banská Bystrica, v ktorej bol rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 28.06.2017, sp. zn. XXxxxxxxx, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR z 05.09.2018, sp. zn. 3To/3/2018, s rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 27.11.2020, sp. zn. BB-3T/20/2016, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR z 09.08.2022, sp. zn. 4To/3/2021 uznaný za vinného zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a obzvlášť závažného zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 5 písm. a) Tr. zák. spáchaný formou účasti ako pomocník podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr. zák., za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, a ochranný dohľad vo výmere 3 roky z a m i e t a, lebo nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

odôvodnenie:

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu pracovisko Banská Bystrica z 28.07.2017 sp. zn. BB-3T/20/2016, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR z 05.09.2018, sp. zn. 3To/3/2018, v spojení s rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica sp. zn. BB-3T/20/2016 z 27.11.2020 a rozsudkom Najvyššieho súdu SR z 09.08.2022, sp. zn. 4To/3/2021 bol Xxxx Xxxx uznaný vinným v bode 1/ zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a v bode 2/ z obzvlášť závažného zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 5 písm. a), písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 141 písm. a) Tr. zák.

Za to bol odsúdenému uložený podľa § 212 ods. 5, 36 písm. j), 37 písm. h), 38 ods. 2, 41 ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov, so zaradením podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia a podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad vo výmere 3 roky.

Uznesením Najvyššieho súdu SR z 27.09.2022, sp. zn. 1 TdoV 10/2021 bolo dovolanie odsúdeného zamietnuté ako nie dôvodné.

Odsúdený Xxxxx Xxxxx, v súčasnosti vo výkone trestu v ÚVTOS Leopoldov podal 23.10.2023 návrh na povolenie obnovy konania vo veci vedenej pod sp. zn. BB-3T/20/2016 a žiadal o obnovu konania s tým, že má nové skutočnosti, o ktorých doposiaľ nevedel, o čo presne ide uvedie pred súdom. Rovnako požiadal o ustanovenie obhajcu. Písomným podaním z 02.11.2023 doplnil, že bol pri odvozech dvoch

kamiónoch, ktoré sa odviezli do Veľkého Medera, čo potvrdil aj svedok Xxxxxx. Tie dva kamióny boli zobraté z Veľkého Medera, firmou Xxxxx, osobou nejaký N. - zamestnanec firmy Xxxxxx a boli vrátené do leasingovej spoločnosti XXXXXXXX, s.r.o. Na Špecializovanom trestnom súde na hlavnom pojednávaní konanom 27. a 28. júna 2017 súd odmietol vykonať na jeho návrh výsluchy svedkov XXXXXX XXXXX a Xxxxx X, čím boli porušené jeho práva na spravodlivý súdny proces. Odvolal sa aj na rozsudok - Xxxxxx proti Slovenskej republike z 15.12.2022 ESLP č. 28081/19 a č. 29664/19.

Prokurátor v písomnom vyjadrení k návrhu na obnovu konania, ktorý bol odsúdenému aj jeho obhajkyni doručený uviedol, že z návrhu odsúdeného nevyplývajú žiadne nové skutočnosti, ktoré by neboli známe súdu pred vynesením rozsudku v predmetnej veci. Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica odmietol vykonať výsluch svedkov Xxxxx XXXX a XXXX XXXX uznesením podľa § 273 ods. 3 Tr. por. na hlavnom pojednávaní, čo aj podrobne zdôvodnil v odsudzujúcom rozsudku na str. 71. Následne Najvyšší súd SR uznesením z 05.09.2018, sp. zn. 3To/3/2018 konštatoval dôvodnosť postupu Špecializovaného trestného súdu, čo do výroku o vine, ako aj vo vzťahu k odmietnutiu vykonania výsluchov uvedených dvoch svedkov a vo vzťahu k svedkovi Xxxxxx doplnil aj ďalšie okolnosti na str. 21 až 22 rozsudku. Vyššie uvedené bolo predmetom posudzovania aj v dovolacom konaní, pričom Najvyšší súd SR uznesením z 27.09.2022 sp. zn. 1TdoV 10/2021 konštatoval správnosť a zákonnosť prvostupňového a druhostupňového rozhodovania. Vo vzťahu k XXXX XXXX prokurátor uviedol, že tento nemal účasť na skutku a nebol ani spomínaný v skutkových vetách. Konajúce súdy v predmetnej veci riadne odôvodnili, prečo nevykonali výsluchy navrhovaných svedkov, a preto argumentácia odsúdeného na obnovu konania k dôvodnosti povolenia obnovy konania s poukazom na rozhodnutie ESLP XXXX verzus Slovenská republika z 15.12.2022 bola nedôvodná. Navrhol preto návrh odsúdeného na obnovu konania zamietnuť podľa § 399 ods. 2 Tr. por.

Špecializovaný trestný súd uznesením zo 17.01.2024, č. k. 6Nt/3/2023-143 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh odsúdeného XXXX XXXX zamietol, lebo nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por. Svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovne:

Súd z hľadiska na vykonané dokazovanie na verejnom zasadnutí a s poukazom na citované zákonné ustanovenie najprv skúmal, či v čase od právoplatnosti napadnutého rozsudku BB - 3T/20/2016 až doposiaľ vyšli najavo nové skutočnosti, alebo dôkazy, ktoré boli súdu, ktorý rozsudkom rozhodol vo vine a treste, neznáme.

Odsúdený v podanom návrhu, ani v priebehu verejného zasadnutia na tunajšom súde neoznačil a nepredložil žiadnu novú skutočnosť, ani dôkaz zodpovedajúci ustanoveniu § 394 ods. 1 Tr. por., ktoré by neboli známe konajúcemu súdu v pôvodnej veci 3T/20/2016. Možno teda konštatovať, že takáto nová skutočnosť, ani dôkaz neboli v tejto posudzovanej veci predložené a zároveň z obsahu súdnych spisov ani nevyplýva, že by objektívne existovali. Odsúdený na verejnom zasadnutí navrhoval vypočuť svedkov XXXXX a XXXX, ktorých však navrhoval vypočuť aj v pôvodnom konaní. Súdy teda mali v pôvodnom konaní o týchto osobách vedomosť, návrhy na ich vypočutie odmietli a v rozhodnutiach odmietnutie týchto návrhov náležite odôvodnili. Súd konajúci o návrhu na povolenie obnovy konania výsluchy týchto dvoch svedkov z týchto dôvodov odmietol a odsúdený nemal ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

V týchto súvislostiach je potrebné uviesť, že Špecializovaný trestný súd pracovisko Banská Bystrica v rozsudku z 28.06.2017, sp. zn. 3T/20/2016 uviedol, že : „Súd postupom podľa § 272 ods. 3 Tr. por. odmietol vykonať niektoré dôkazy navrhnuté stranami v konaní, lebo išlo buď o dôkazy k okolnostiam nepodstatným pre rozhodnutie, alebo k okolnostiam, ktoré boli dostatočne zistené už inými, skôr vykonanými dôkazmi. Takým dôkazom bol napríklad navrhnutý výsluch svedka XXXX k dôvodu uzatvárania nových leasingových zmlúv so spoločnosťou XXXX v čase, keď spoločnosť XXXX mala výrazné finančné problémy a ku riešeniu krádeže kamiónov patriacich XXXXXXXXXX. Zisťovanie týchto skutočností je celkom nadbytočné z hľadiska toho, či obžalované osoby spáchali alebo nespáchali konanie uvedené v obžalobnom návrhu. Na tomto mieste treba poukázať na časť výpovede svedka XXXXX XXXX zo spoločnosti XXXXXX., ktorá mala pred krádežou odobrať predmety leasingu, v ktorej uviedol, že čo sa týka odobratia týchto spomínaných predmetov leasingu, tak svedok XXXXX komunikoval s XXXXXXXXXX len s pani XXXXXXX, teda nie s XXXXXXX. Rovnako tak je nadbytočný výsluch svedka XXXXX XXXX ako najvyššie postaveného člena zločineckej skupiny, lebo všetky, pre rozhodnutie súdu významné okolnosti boli riadne objasnené z výsluchu už skôr vypočutých svedkov“ (str. 76).

Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí z 05.09.2018 3To/3/2018 (str. 21) taktiež uviedol, že: „Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní konanom 27. a 28. júna 2017 uznesením podľa § 272 ods. 3 Trestného

poriadku odmietol vykonať dôkaz - výsluch svedka XXXX XXXX a XXXX XXXX, lebo išlo o dôkazy k okolnostiam nepodstatným pre rozhodnutie alebo okolnostiam, ktoré boli dostatočne zistené už inými, skôr vykonanými dôkazmi. Súd prvého stupňa tieto okolnosti podrobne odôvodnil na str. 76 rozsudku, s ktorým odôvodnením sa najvyšší súd stotožňuje v plnom rozsahu na toto odôvodnenie poukazuje“.

Rovnako Najvyšší súd SR v uznesení z 27.09.2022, sp. zn. 1TdoV 10/2021 o odmietnutí dovolania odsúdeného konštatoval, že prvostupňový súd náležite odôvodnil odmietnutie vypočutia svedka XXXXXXXXXXXX (str. 15).

Je potrebné pripomenúť, že v konaní o povolení obnovy konania súd nemôže preskúmavať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa pri rozhodovaní súd vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou obvineného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod. (R 33/1988). Konanie o návrhu na povolenie obnovy konania nie je totiž konaním založeným na revíznom princípe. Pri obnove konania sa len rozhoduje, či nové skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia, môžu odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo urobené v pôvodnom konaní. Obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok v trestnom konaní je založená na skúmaní a hodnotení nových dôkazov a skutočností, ktoré sú súdu predložené ako reálne dôkazy a skutočnosti a súd musí skúmať, či v pôvodnom konaní tieto nové dôkazy a skutočnosti boli súdu známe a či majú význam v trestnom konaní z hľadiska ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Pokiaľ ide teda o návrhy odsúdeného v tejto posudzovanej veci, tieto sú v podstate len opakovaním návrhov, ktoré predkladal súdom v pôvodnom konaní.

Z obsahu prvostupňového aj druhostupňového rozhodnutia taktiež vyplýva, že niektoré kamióny boli poškodenej spoločnosti vrátené, boli zaistené, boli predmetom znaleckého skúmania a preto nejde o žiadne nové skutočnosti, ktoré by neboli známe už v pôvodnom konaní (str. 43,44,73 - 75 rozsudku). Dôvodom na povolenie obnovy konania nie je ani presvedčenie odsúdeného, že „kajúncnici“ voči nemu účelovo vypovedali. Navyiac ich vypočutie ani nenavrhol.

Rozsudok ESLP XXXXX a XXXXX proti Slovenskej republike treba posudzovať individuálne a podľa konkrétnych okolností danej trestnej veci. V tejto posudzovanej veci ods. W. sa konajúce súdy v pôvodnom konaní s náležitou pozornosťou zaoberali návrhmi na vypočutie týchto svedkov a vysvetlili, z akých dôvodov tieto návrhy odsúdeného na doplnenie dokazovania odmietli.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení ods. XXXX XXXX sťažnosť, v ktorej v podstate uvádzal, že ods. XXXX a XXXX, ktorí vypovedali ako svedkovia v pôvodnej veci, mu počas výkonu trestu odňatia slobody v ÚVTOS B. Bystrica povedali, a to XXXXX, že mu hrozilo 25 rokov až doživotie za vraždy, preto povedal to, čo chcel od neho prokurátor Y. počuť a preto mu nezvyšoval trest. XXXXX mu zase povedal, že on s XXXXX nikdy neboli pri nejakých kamiónoch.

Najvyšší súd SR uznesením z 03.12.2024 č.k. 4 Tost 7/2024-183 na základe sťažnosti odsúdeného podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. napadnuté uznesenie zrušil v celom rozsahu a Špecializovanému trestnému súdu uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

V prvej časti rozhodnutia sa najvyšší súd stotožnil so závermi prvostupňového súdu, keď uviedol: „Pokiaľ ide o závery Špecializovaného trestného súdu vo vzťahu k svedkom XXXX XXXXX a XXXX XXXX, najvyšší súd odkazuje na argumentáciu Špecializovaného trestného súdu, ktorú považuje za správnu a s ktorou sa stotožňuje. Obvinený oboch svedkov navrhoval vypočuť v tzv. základnom konaní, teda tieto osoby boli Špecializovanému trestnému súdu známe. Špecializovaný trestný súd tento návrh obvineného na doplnenie dokazovania postupom podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku odmietol, teda nejde ani o novú skutočnosť a ani o nový dôkaz v zmysle § 394 ods. 1 Trestného poriadku, pričom Špecializovaný trestný súd sa s návrhom na ich vypočutie vo svojom rozsudku z 28. júna 2017, sp. zn. BB-3T/20/2016 vysporiadal a najvyšší súd ako súd konajúci o návrhu na povolenie obnovy konania nie je oprávnený v tomto smere závery Špecializovaného trestného súdu akokoľvek prehodnocovať. Z tohto dôvodu je preto poukaz obvineného na rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) vo veci XXXX a XXXX proti Slovenskej republike bez akejkolvek právnej relevancie. Najvyšší súd zároveň dodáva, že prípadný nesprávny postup Špecializovaného trestného súdu pri odmietnutí návrhu obvineného na vypočutie menovaných svedkov v tzv. základnom konaní nezakladá žiaden dôvod na povolenie obnovy konania.

Pokiaľ obvinený v doplnení návrhu na povolenie obnovy konania uvádza,

že dva kamióny mali byť „... zobraté z Veľkého Medera s firmou XXXX osobou nejaký XXXX ... a vrátené do leasingovej spoločnosti XXXX XXXXXX.“, z takéhoto vyjadrenia obvineného nebolo zrejmé, čo má byť novou skutočnosťou, resp. novým dôkazom. Obvinený až v doplnení odôvodnenia svojej sťažnosti uviedol, že chcel vypočuť niekoho zo spoločnosti XXXXX, aby vedel dokázať, že z Veľkého Medera boli odvezené dva kamióny, o čom v menovanej spoločnosti musí existovať nejaký doklad, ktorý by potvrdil jeho verziu. Novou skutočnosťou je tak podľa obvineného to, že nejaký zamestnanec spoločnosti XXXXXX s menom XXXX zobral a vrátil spoločnosti XXXXXXXX, s.r.o. dva kamióny. K uvedenému najvyšší súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 28. júna 2017, sp. zn. BB-3T/20/2016, v ktorom sa Špecializovaný trestný súd vysporiadal aj s touto obhajobnou argumentáciou obvineného, keď uviedol, že takejto obhajobe obvineného neuveril, pričom táto verzia priebehu skutkového deja je v úplnom rozpore s vykonanými dôkazmi a potvrdzuje ju výlučne svedok XXXXX XXXX a aj to len okrajovo. Špecializovaný trestný súd ďalej v tejto súvislosti uviedol, že možno len pripustiť, že obvinený niekedy v minulosti mohol nejaký kamión odviezť do Veľkého Medera, a to aj k XXXX XXXX, avšak ide o prípad, ktorý vôbec nesúvisí s prejednávanou trestnou vecou a poukázal aj na záverečnú správu spoločnosti XXXXX s.r.o., v ktorej je konštatované, že našli a odobrali dva ťahače a návesy. Vzhľadom na uvedené najvyšší súd uzatvára, že táto argumentácia obvineného nemá povahu novej skutočnosti, resp. dôkazu, ktorá by nebola Špecializovanému trestnému súdu známa aj v pôvodnom konaní. Pokiaľ ide o zmenu právnej úpravy, táto nie je novou skutočnosťou, ktorá by mala zakladať dôvod pre povolenie obnovy konania. Dôvodom pre takýto záver je fakt, že účelom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí všeobecných súdov, pričom nová skutočnosť musí mať povahu objektívne existujúceho javu, ktorý síce nie je v tej istej veci dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Zmena právneho stavu takéto parametre „novej skutočnosti“ nemá. Odhliadnuc od uvedeného však najvyšší súd poznamenáva, že pokiaľ bude návrhu obvineného na povolenie obnovy konania vyhovieť, potom nie je vylúčené, aby za splnenia ďalších podmienok mohla byť v prospech obvineného aplikovaná priaznivejšia právna úprava po vyhodnotení, ktorý zákon je v komplexe všetkých aspektov týkajúcich sa aplikačných otázok relevantných pri opätovnom ukladaní trestu pre obvineného najpriaznivejší (stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 131/2024 z 28. novembra 2024).“

Najvyšší súd po vyššie uvedenom dospel ale k záveru, že prvostupňový súd rozhodol predčasne, keď v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania nevypočuť ako svedkov XXXXX a XXXXX. Najvyšší súd v odôvodnení svojho rozhodnutia, okrem iného uviedol, že :

„Najvyšší súd konštatuje, že Špecializovaný trestný súd o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania rozhodol predčasne. Je síce pravdou, že odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania a ani v jeho doplneniach za nové dôkazy neoznačil výpovede svedkov XXXX XXXX a XXXX XXXX, avšak z vyjadrenia odsúdeného na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. januára 2024 je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že tak na tomto verejnom zasadnutí urobil, aj keď nepoužil slovné spojenie „nový dôkaz“. Odsúdený výpovede menovaných svedkov označil za „novú skutočnosť“, pričom s obvineným je potrebné súhlasiť v tom, že označenie nových dôkazov ostalo Špecializovaným súdom nepovšimnuté. Z odôvodnenia rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 28. júna 2017, sp. zn. BB-3T/20/2016 vyplýva, že Špecializovaný trestný súd výrok o vine obvineného založil najmä na výpovediach obžalovaného XXXX XXXX a svedka XXXX XXXX (str. 69-70). Obžalovaný XXXX XXXX mal objasniť všetky okolnosti odvozu siedmich kamiónov do firmy tohto obžalovaného v obci Veľký Biel, pričom s výpoveďou N. Y. mala korešpondovať výpoveď svedka I. H., ktorý mal priebeh deja opísať takmer zhodne s výpoveďou obžalovaného N. Y.. Špecializovaný trestný súd v odôvodnení predmetného rozsudku osobitne nehodnotil výpoveď svedka Q. T., avšak z odôvodnenia predmetného rozsudku vyplýva, že tento vypovedal, že išiel s Y. v jednom aute a obžalovaný I. S.

a obvinený V. W. išli spolu v druhom aute do Partizánskeho do areálu nejakej firmy, kde boli odstavené kamióny, pričom s jedným kamiónom mal odísť obvinený a s druhým svedok I. H. (str. 26-27). Pokiaľ sa teda svedkovia I. H. a Q. T. mali pred obvineným vyjadriť v tom duchu, že mali poprieť svoje pôvodné výpovede, bolo povinnosťou Špecializovaného trestného súdu túto obvineným tvrdenu skutočnosť preveriť,

t. j. menovaných svedkov na verejnom zasadnutí vypočuť a až následne rozhodnúť o návrhu obvineného o povolení obnovy konania. Prípadná zmena výpovedí svedkov I. H. a Q. T. je totiž spôsobilá byť „novým dôkazom“, ktorý v spojení s ostatnými dôkazmi vykonanými v konaní má potenciál privodiť iné rozhodnutie o vine obvineného prinajmenšom vo vzťahu ku skutku pod bodom 2/ predmetného rozsudku,

najmä s ohľadom na skutočnosť, že podľa Špecializovaného trestného súdu práve výpoveď svedka I. H. mala potvrdzovať výpoveď obžalovaného N. Y..“

Z uvedených dôvodov najvyšší súd napadnuté uznesenie zrušil v celom rozsahu a Špecializovanému trestnému súdu prikázal, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Úlohou Špecializovaného trestného súdu tak bude na verejnom zasadnutí vypočuť svedkov I. H. a Q. T., čím overí tvrdenie obvineného, že menovaní svedkovia v pôvodnom konaní vypovedali nepravdivo a následne opätovne rozhodnúť o návrhu obvineného na povolenie obnovy konania.

Podľa § 2 ods. 11 Tr. por. súd môže vykonať aj dôkazy, ktoré strany nenavrholi. Podľa § 194 ods. 5 Tr. por. orgán, ktorému bola vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je pri novom rozhodovaní viazaný právnym názorom, ktorý vo veci vyslovil nadriadený orgán, a je povinný vykonať úkony, ktorých vykonanie tento orgán nariadil.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania, alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Vychádzajúc z vyššie uvedených zákonných ustanovení a s poukazom na rozhodnutie nadriadeného súdu senát na verejnom zasadnutí vypočuť ako svedkov I. H. a Q. T..

Svedok I. H. na verejnom zasadnutí spontánne vypovedal že: „Odsúdeného poznám. V tejto veci nemám žiadny dôvod na odopretie výpovede. V svojej trestnej veci som nebol vo výkone väzby, pretože som bol stíhaný v neprítomnosti a aj právoplatne odsúdený. Potom som bol zadržaný v ČR a eskortovaný na výkon trestu do ÚVTOS B. Bystrica, kde uložený trest vo výmere 23 rokov vykonávam od 15.11.2015. V období, keď som bol vo výkone trestu v ÚVTOS B. Bystrica v súvislosti s V. W. neviem vôbec nič uviesť. Ja viem, že W. bol odsúdený, viem to z médií a ja som predtým bol ako svedok vypovedať v jeho trestnej veci. Pôvodne sme boli stíhaní spoločne, ale ja som bol vyčlenený na samostatné konanie.“

Na otázky predsedu senátu, či sa počas výkonu trestu odňatia slobody stretol s ods. W., alebo mal s ním iný kontakt, napríklad písomný svedok vypovedal že: „Nie, žiadny, iba na tom súde, na ktorom som vypovedal a bolo to na ŠTS v B. Bystrici.“

Na otázky obhajkyne svedok vypovedal že: „Ja som uzatvoril vo svojej veci dohodu o vine a treste o výmere 23 rokov, takže vzhľadom už len na toto mi nemohlo a ani nebolo nič sľúbené. Dohodu som uzatvoril kvôli tomu, že mi v rámci konania o dohode o vine a treste ponúkli trest 23 rokov, ktorý som mal uložený už predtým. To znamená uložili mi ten istý trest, ktorý mi už bol uložený v inej trestnej veci. Ods. W. poznám z partie G., pohyboval sa okolo H. a my sme sa ako partia stretávali. Ja som mu priamo pokyny nedával. Nebol som pri tom, ako mu niekto dával pokyny. Poznám T., dá sa povedať, že sme kamaráti, tiež patril pod zločinecké skupiny G. a tiež patril pod H.. T. je vo výkone trestu v ÚVTOS B. Bystrica, vydáva tam prádlo a pri tom sa s ním každý týždeň stretávam. Ja som s T. na začiatku vykonával trest s maximálnym stupňom stráženia, preto sme sa stretávali takmer každý deň. B. W. sme sa nebavili, ak tak možno len všeobecne. Možno sme prehodili pár slov, ale nespomínam si, čo konkrétne. S T. som sa v podstatne nebavil ani o jeho treste a myslím, že T. ani nič nevedel o treste W..“

Na otázky ods. V. W. svedok vypovedal že: „Keď sa ma odsúdený pýta na nejaké vychádzky, tak áno, teraz si spomínam, že keď bol eskortovaný do Bystrice, tak možno som ho stretol v rámci nejakej vychádzky väzňov. Je to koridor 12x4 metre a tam vás zatvoria, niekedy 4-roch niekedy 10-tich.“

Na doplňujúcu otázku obhajkyne, či si pamätá o čom sa rozprávali, svedok vypovedal že: „Nie.“

Odsúdený W. k výpovedi svedka uviedol, že: „G. H. mi povedal, že mu hrozilo 25 rokov až doživotie, a preto voči mne vypovedal.“

Svedok Q. T. na verejnom zasadnutí spontánne vypovedal že: „Poučeniu som porozumel, odsúdeného poznám. Vzhľadom na jeho osobu nemám žiadny dôvod na odopretie výpovede. Taktiež nemám iný dôvod na odopretie výpovede v tejto trestnej veci. Ja som bol vo svojej veci odsúdený v roku 2014 a odvtedy vykonávam trest v ÚVTOS B. Bystrica vo výmere 20 rokov. Pred odsúdením som bol aj vo väzbe. Vo väzbe som bol asi od marca 2011, najskôr v Leopoldove asi 2,5 roka a potom v B. Bystrici.“

Na otázku predsedu senátu, či vie niečo uviesť v súvislosti s osobou ods. W. počas svojho výkonu trestu, svedok vypovedal že: „Neviem nič uviesť, pretože ja som s ním nevykonával trest odňatia slobody.“

Na otázku predsedu senátu, či sa stretol s ods. W. počas svojho výkonu trestu, svedok vypovedal že: „Počas môjho výkonu trestu som sa s W. stretol iba raz, keď bol na eskorte v B. Bystrici. Stretli sme sa vo vychádzkovom dvorci. V rámci toho sme spolu aj komunikovali, tak bežne ako aj s ostatnými, ktorí tam boli, koľkí to si už ani nepamätám.“

Na otázku predsedu senátu, či si pamätá na obsah tej komunikácie svedok vypovedal že: „Nie, rozprávali sme sa len o takých bežných veciach, ako sa máš, ako je v Leopoldove, ale konkrétne neviem. Nič iné si z toho nespomínam. Viac k tomu nemám čo uviesť.“

Na otázky obhajkyne svedok vypovedal že: „Bol som odsúdený na 20 rokov v riadnom konaní, neuzatvoril som dohodu o vine a treste. Trestná sadzba v mojom prípade bola 20-25 rokov alebo doživotie. Nebolo mi nikým sľúbené, že keď budem vypovedať určitým spôsobom, že dostanem určitý trest. I. H. poznám, je to tiež jeden z členov skupiny G. a vykonávame spolu trest v B. Bystrici. Ods. W. - poznali sme sa vonku, stretávali sme sa. Spolu sme pôsobili v skupine G., boli sme aj priatelia. Vo výkone trestu spolu nie sme.“

Počas výkonu trestu si nespomínam, že by sme sa vtedy, ten jedenkrát keď sme sa stretli, bavili spolu o odcudzených kamiónoch. Tiež si nespomínam, že by som sa s W. pri tom stretnutí bavil o tom, za akých okolností som dostal trest vo svojej veci.

Ak som sa s H. niekedy počas výkonu trestu rozprával o W., tak možno áno, ale len také bežné veci, v rámci rozhovorov, kto kde je, v akom výkone trestu a ako sa tam má. Ja si nepamätám, že by som v rámci tej prechádzky, kde som stretol aj W., rozprával sa s ním o krádeži kamiónoch.“

Odsúdený W. k výpovedi svedka uviedol, že: „Svedok mi pri tej vychádzke povedal, že on, ani H. neboli pri odvozech kamiónoch. Ja si myslím, že jeho výpoveď je dnes účelová.“

Obhajkyňa na verejnom zasadnutí prečítala aj výrokovú časť rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 28.05.2013, sp. zn. 1T/10/2012 časti ods. Q. T. podľa ktorého bol odsúdený Q. T. uznaný vinným v bodoch 1/, 2/, 6/, 10/ rozsudku zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., z obzvlášť závažného zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. a), ods. 4 písm. c) Tr. zák., zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák., z obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 3 písm. b) v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 Tr. zák. Za to mu bol podľa § 144 ods. 3 s poukazom na § 37 písm. a), h), § 38 ods. 2, 7, § 39 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a), § 41 ods. 2 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 23 rokov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia a ochranným dohľadom na 3 roky.

Ďalej prečítala výrokovú časť rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 30.11.2017, sp. zn. 3T/32/2014 týkajúcu sa ods. I. H., ktorý bol v bodoch 2/, 7/ uznaný vinným z trestného činu vraždy formou spolupáchateľstva podľa § 9 k § 219 ods. 1, ods. 2 písm. f) Tr. zák. účinného do 01.01.2006 a trestný čin vraždy formou účasti podľa § 10 ods. 1 písm. c), § 219 ods. 1, ods. 2 písm. c), h) Tr. zák. účinného do 01.01.2006. Za to bol ods. H. uložený podľa § 144 ods. 3, § 39 ods. 2 písm. e), ods. 3 písm. a), § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom do 30.09.2012 uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 23 rokov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, pričom boli zrušené výroky o treste tunajšieho súdu z vecí 1T/26/2011, BB 3T/21/2015 a BB 4T/8/2016. Odsúdenému bol okrem toho uložený aj trest prepadnutia veci a ochranný dohľad na 3 roky.

Podľa správy ústavov na výkon trestu odňatia slobody ods. W. vykonával trest v ÚVTOS Leopoldov, ale bol v rámci predvádzania na súdne pojednávanie premiestňovaný aj do ÚVTOS B. Bystrica, kde trest vykonávali ods. H. a T..

Súd na verejnom zasadnutí teda vypočul v zmysle intencií nadriadeného súdu svedkov I. H. a Q. T. a overil tak tvrdenie ods. W., že obidvaja svedkovia mali v pôvodnom konaní vypovedať voči nemu nepravdivo. Súd konštatuje, že svedkovia po zložení prísahy nepotvrdili tvrdenia ods. W..

Naopak vypovedali, že na obsah prípadného rozhovoru s W.Ó. si nepamätali (svedok H.), resp. že si nepamätajú, že by sa s ním o krádeži kamiónov vôbec rozprávali (svedok T.). Obidvaja svedkovia navyše vypovedali, že vo svojich pôvodných konaniach uzatvorili dohodu alebo sa priznali bez toho, že by im niekto niečo sľuboval za to, akým spôsobom budú vypovedať. Z týchto dôvodov ani po doplnení dokazovania na verejnom zasadnutí o výsluchy oboch svedkov a jeho komplexnom vyhodnotení, teda v čase rozhodovania, ale ani predtým, podľa senátu nevyšla najavo taká nová skutočnosť, ktorá by odôvodňovala pozitívne rozhodnutie o návrhu odsúdeného W.. Samotné tvrdenia odsúdeného W. nie sú spôsobilé k tomu, aby mohli viesť k pozitívnemu rozhodnutiu o jeho návrhu. Takouto novou skutočnosťou neboli ani prečítané rozhodnutia u odsúdených H. a T. z iných trestných vecí, ani obsah správ z príslušných ÚVTOS o priebehu výkonu ich trestov odňatia slobody.

Nad rámec veci senát uvádza, že tvrdenia odsúdeného W. o tom, čo mu mali údajne povedať svedkovia H. a T. o svojich svedeckých výpovediach by bolo skôr vhodnejšie preverovať príslušnými orgánmi činnými v inom trestnom konaní (pretože by mohlo ísť buď o podozrenie z krivého obvinenia svedkov zo strany ods. W., alebo na druhej strane o podozrenie z krivej výpovede a krivej prisahy svedkov H. a T. v pôvodnom konaní). Až po skončení tohto iného konania, v ktorom by bol W. ako svedok pod hrozbou trestnoprávnej zodpovednosti povinný na rozdiel od tohto konania vypovedať pravdu, a jeho výsledkov by mohla vyjsť najavo nová skutočnosť, či dôkaz ako jedna zo zákonných podmienok pri úvahách o prípadnom povolení obnovy konania v posudzovanej veci vychádzajúc z toho, že súd by mal byť len nezávislým arbitrom v prvom rade hodnotiacim, či nová skutočnosť alebo dôkaz vôbec vyšli alebo nevyšli najavo v čase po právoplatnom rozhodnutí.

S ohľadom na uvedené súd, aj po nariadenom doplnení dokazovania nadriadeným súdom, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť v lehote do 3 pracovných dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu ku Najvyššiemu súdu SR. Sťažnosť má odkladný účinok.